

1. ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ ΣΧΕΔΙΟΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ

1. Δημιουργός του σχεδίου

Όνοματεπώνυμο: Εμμανουήλ Παπαϊωάννου **Πατρώνυμο:** Γεώργιος **Ιδιότητα:** Εκπαιδευτικός

Στοιχεία Οργανικής Θέσης: Διάθεση ΠΥΣΔΕ ΔΔΕ Δ' Αθήνας

1.1 Τάξη στην οποία εφαρμόζεται το σχέδιο: Γ' Γυμνασίου

1.2. ΘΕ του ΠΣ που υπηρετεί: ΘΕ2 (2° δίκωρο): Το ζήτημα της θρησκείας στη σύγχρονη Ευρώπη

1.3 Τίτλος σχεδίου διδασκαλίας (Θέμα) : «Ο σεβασμός του άλλου στον Χριστιανισμό»

1.4 Σκοπός & Προσδοκώμενα Μαθησιακά Αποτελέσματα του σχεδίου διδασκαλίας

Γενικός Σκοπός:

Οι μαθητές να συναισθανθούν ότι το πνεύμα σεβασμού, συμφιλίωσης και ανοίγματος προς όλους τους ανθρώπους βρίσκεται στον πυρήνα της χριστιανικής διδασκαλίας

Προσδοκώμενα Μαθησιακά Αποτελέσματα

Οι μαθητές να:

- εξηγούν γιατί ο σεβασμός του ανθρωπίνου προσώπου –ανεξάρτητα από τη θρησκευτική του δέσμευση– συνιστά βασική θέση του χριστιανισμού και ταυτόχρονα πανανθρώπινη αξία
- διατυπώνουν προσωπική άποψη και να επιχειρηματολογούν υπέρ του σεβασμού και του διαλόγου με τη θρησκευτική ετερότητα

1.4 Εμπλεκόμενοι Στόχοι και Επάρκειες της Τάξης

Με βάση τα Προσδοκώμενα Μαθησιακά Αποτελέσματα του σχεδίου αναφέρετε από το ΠΣ ποιους Γενικούς Στόχους και Επάρκειες της Τάξης υλοποιεί το σχέδιο διδασκαλίας:

Οι μαθητές:

- εντοπίζουν τη συμμετοχή του Χριστιανισμού στην πρόκληση ή την αντιμετώπιση σύγχρονων κοινωνικών προβλημάτων
- ισχυροποιούν στάσεις αποδοχής και σεβασμού της ετερότητας
- προσανατολίζονται σε μια κουλτούρα διαλόγου
- αξιολογούν σύγχρονα κοινωνικά στερεότυπα που σχετίζονται με θρησκευτικές πεποιθήσεις
- επικοινωνούν και διαλέγονται με τους συμμαθητές τους (κοινωνικές δεξιότητες)

1.5 Προτεινόμενη Εκπαιδευτική Μέθοδος

Αναφέρετε μόνο επιγραμματικά χωρίς να αναλύετε

Διδακτική Μέθοδος : Βιωματική

Τεχνικές: TPS, Ρόλος στον τοίχο, Artful thinking, Ομαδοσυνεργασία, Τοποθέτηση απέναντι σε κείμενο, Μελέτη περίπτωσης, Ανακριτική καρέκλα, Ψηφοφορία, Συμφωνώ-Διαφωνώ, Δίνω τίτλο.

2. ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΣΧΕΔΙΟΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ ανά στάδιο

2.1 Γενική Περιγραφή

1^η διδακτική ώρα:

Στάδιο 1: Βιώνοντας

Δραστηριότητα 1: TPS.

Βήμα 1: Δίνεται (ή εναλλακτικά εκφωνείται) στους μαθητές μια υποθετική συνθήκη, σύμφωνα με την οποία καλούνται να εκφραστούν βιωματικά με την τεχνική TPS.

Βήμα 2: Οι μαθητές παρουσιάζουν τα αποτελέσματα στην ολομέλεια.

Δραστηριότητα 2: Ρόλος στον τοίχο.

Βήμα 1: Οι μαθητές καταγράφουν αρχικά τους φόβους και έπειτα τις προσδοκίες του Ορχάν, ενός νέου μέλους της τάξης τους, ο οποίος κάνει ένα νέο ξεκίνημα στη ζωή του, ενώ ανήκει σε διαφορετική εθνική και θρησκευτική ομάδα από τους συμμαθητές του.

Βήμα 2: Γίνεται συζήτηση ανατροφοδότησης με αφορμή τα όσα κατέγραψαν οι μαθητές.

Στάδιο 2: Νοηματοδοτώντας

Δραστηριότητα: Artful Thinking («αρχή - μέση - τέλος» ή «Επ' αυτού θα είχα να πω...»).

Βήμα 1: Επιδεικνύεται ή δίνεται στους μαθητές μια εικόνα της συνάντησης του Χριστού με τη Σαμαρείτιδα. Τα συμπληρωματικά σχόλια για τη σχέση Ισραηλιτών και Ιουδαίων, είτε δίνονται σε ΦΕ είτε μεταφέρονται προφορικά από τον εκπαιδευτικό προς τους μαθητές.

Βήμα 2: Ζητείται από τους μαθητές να διατυπώσουν τις γνώμες και τις τοποθετήσεις τους με βάση το ερώτημα: «Αν η συγκεκριμένη εικόνα είναι η αρχή μιας ιστορίας, τι μπορεί να ακολουθήσει στη συνέχεια»; Ακολουθεί συζήτηση για εμβάθυνση και τελική τοποθέτηση.

2η διδακτική ώρα:

Στάδιο 3: Αναλύοντας

Δραστηριότητα 1: Τοποθέτηση απέναντι σε κείμενο (ομαδοσυνεργασία), Διάλογος.

Βήμα 1: Γίνεται χωρισμός ομάδων. Δίνεται σε κάθε ομάδα ένα κείμενο προς επεξεργασία (μπορεί να δοθεί διαφορετικό ή και το ίδιο κείμενο σε κάθε ομάδα, κατ' επιλογή του διδάσκοντος).

Βήμα 2: Οι μαθητές διαβάζουν πρώτα ατομικά το κείμενο που έχει δοθεί σε όλους, με βάση την οδηγία: «Τι μ' ενοχλεί, τι μ' αρέσει; Ποια πρόταση μ' αγγίζει, ποια μου προκαλεί αντίδραση». Στη συνέχεια το επεξεργάζονται ομαδικά με τον ίδιο τρόπο, καταλήγοντας σε κοινά αποδεκτές απαντήσεις.

Βήμα 3: Ακολουθεί παρουσίαση στην ολομέλεια από έναν εκπρόσωπο κάθε ομάδας και συζήτηση.

Στάδιο 4: Εφαρμόζοντας

Δραστηριότητα 1: Μελέτη περίπτωσης, ομαδοσυνεργασία.

Δίνεται στις ομάδες των μαθητών η ιστορία ενός προσώπου (Βασίλης) και τους ζητείται, αφού διαβάσουν το κείμενο, να καταγράψουν δύο συναισθήματα του Βασίλη και μία ερώτηση που θα ήθελαν να του θέσουν, αν βρισκόταν ανάμεσά τους.

Δραστηριότητα 2: Ανακριτική καρτέκλα (ψηφοφορία).

Οι μαθητές κάθονται εναλλάξ στην ανακριτική καρτέκλα κρατώντας ένα προσωπικό αντικείμενο του Βασίλη, παρουσιάζουν τις σκέψεις του και απαντούν σε ερωτήματα των συμμαθητών τους. Συμπληρωματικά μπορεί να διενεργηθεί ψηφοφορία πάνω στο υπό συζήτηση θέμα.

Δραστηριότητα 3: Συμφωνώ – Διαφωνώ.

Ο εκπαιδευτικός ανακοινώνει κάποιες προτάσεις στους μαθητές (κατ' επιλογή), οι οποίοι παίρνουν θέση στο χώρο της αίθουσας, αναλόγως με το αν συμφωνούν ή όχι με αυτές. Ο εκπαιδευτικός δίνει την ευκαιρία στους μαθητές να αιτιολογούν την επιλογή τους. Σύνομη ανατροφοδότηση.

Δραστηριότητα 3: Δίνω τίτλο.

Δίνεται ή επιδεικνύεται ένα σκίτσο και ο εκπαιδευτικός καλεί τους μαθητές να διαμορφώσουν ατομικά έναν τίτλο ή μια λεζάντα.

Το περίγραμμα της Διδασκαλίας

α/α	Στάδια διδασκαλίας	Χρόνος	Εκπαιδευτική Τεχνική	Προσδοκώμενα Μαθησιακά Αποτελέσματα που υπηρετούνται
1	Βιώνοντας	23'	TPS, Ρόλος στον τοίχο.	Οι μαθητές διερευνούν σκέψεις και συναισθήματα για τη συνάντηση με τη θρησκευτική διαφορετικότητα.
2	Νοηματοδοτώντας	22'	Artful Thinking.	Οι μαθητές να αναγνωρίζουν τη θέση του χριστιανισμού για τη θρησκευτική ετερότητα
3	Αναλύοντας	15'	Ομαδοσυνεργασία, Τοποθέτηση απέναντι σε κείμενο.	Οι μαθητές να κατανοούν γιατί ο σεβασμός του ανθρωπίνου προσώπου –ανεξάρτητα από τη θρησκευτική του δέσμευση– συνιστά βασική θέση του χριστιανισμού και ταυτόχρονα πανανθρώπινη αξία
4	Εφαρμόζοντας	30'	Μελέτη περίπτωσης, Ανακριτική καρτέκλα (ψηφοφορία), Συμφωνώ–Διαφωνώ, Δίνω τίτλο.	Οι μαθητές να διατυπώνουν προσωπική άποψη και να επιχειρηματολογούν υπέρ του σεβασμού και του διαλόγου με τη θρησκευτική ετερότητα

Βιβλιογραφικές πηγές σχεδίου:

- Εμπειρογνώμονες εκπόνησης ΠΣ στα Θρησκευτικά (2014). Οδηγός Εκπαιδευτικού στα Θρησκευτικά Δημοτικού - Γυμνασίου. Αναθεωρημένη έκδοση. Ανάκτηση 9 15, 2016, από http://iep.edu.gr/index.php/el/?option=com_content&view=article&id=451.
- Κουκουνάρας Λιάγκης, Μ. (2010). Εκπαιδευτικοί εν Δράσει: Νέα Πολυτροπική Διδακτική. Αθήνα: Γρηγόρη.
- Τσανανάς, Γ. - Μπάρλος, Α., (2003). *Θρησκευτικά Β' Γυμνασίου - Καινή Διαθήκη: Ο Ιησούς Χριστός και το έργο του*, ΟΕΔΒ.

- Δρίτσας, Δ., Μόσχος, Δ., Παπαλεξανδρόπουλος Στ. (2011). *Χριστιανισμός και Θρησκείματα Β' Γενικού Λυκείου*, Ινστιτούτο Τεχνολογίας Υπολογιστών και Εκδόσεων «Διόφαντος».
- Γιαννουλάτος Αναστάσιος, Αρχ. Τιράνων (2015). *Συνύπαρξη: Ειρήνη, Φύση, Φτώχεια, Τρομοκρατία, Αξίες. Θρησκευολογική θεώρηση*, εκδ. Αρμός, Αθήνα.
- Ιγνάτιος, Μητρ. Δημητριάδος (2015). «Η εξάπλωση του φαινομένου του θρησκευτικού φανατισμού και η μαρτυρία και το μαρτύριο των χριστιανών στο σύγχρονο κόσμο», Εισήγηση στο Διεθνές Διεπιστημονικό Συνέδριο με θέμα: «*Θρησκεία και Βία*», Α.Π.Θ., εκδ. Ακαδημαϊκές Αναζητήσεις, Θεσσαλονίκη.

2.2 Υλικοτεχνική Υποδομή

- Ρολό χαρτί (νοηματοδοτώντας)
- Φωτοτυπίες για τα φύλλα εργασίας (αναλύοντας, εφαρμόζοντας)
- Προτζέκτορας για την παρουσίαση της Εικόνας, των προτάσεων του *Συμφωνώ-Διαφωνώ* ή του σκίτσου στη δραστηριότητα *Δίνω τίτλο* (προαιρετικά)

2.3 Φύλλα Εργασίας και υλικό δραστηριοτήτων

1: Βιώνοντας:

Από τη διεύθυνση του σχολείου ανακοινώνεται ότι από αύριο στο σχολείο μας θα ενταχθούν καινούργιοι μαθητές, παιδιά μεταναστών από το Αφγανιστάν και το Πακιστάν. Συγκεκριμένα στο τμήμα μας θα ενταχθούν τρεις νέοι μαθητές.

Γράψε μία σκέψη και δύο συναισθήματα, που σου γεννιούνται από αυτή την εξέλιξη.

2: Νοηματοδοτώντας:

Βαμπούλης, Π., *Ο διάλογος του Κυρίου με τη Σαμαρείτιδα*, τοιχογραφία στον Ι.Ν. Αναστάσεως Χριστού Σπάτων Αττικής, ανακτήθηκε από http://koimisikallimasia.blogspot.gr/2015/02/blog-post_26.html.

Σαμαρείτες και Ιουδαίοι

«Οι Σαμαρείτες ήταν μια ανάμικτη φυλή από Ισραηλίτες, Βαβυλώνιους, Σύρους κ.ά. Το ίδιο και η θρησκεία τους -με βασικότερα στοιχεία τα ισραηλικά. Γι' αυτό και οι Ισραηλίτες τους θεωρούσαν ως σχισματικούς* και όχι γνήσιους πατριώτες. Με τον καιρό οι Σαμαρείτες ανεξαρτητοποιήθηκαν εθνικά και θρησκευτικά. Στα χρόνια του Χριστού το χάσμα ανάμεσα σε αυτούς και στους Ισραηλίτες ήταν αγεφύρωτο, και το μίσος μεταξύ τους μεγάλο και άσβεστο».

«Η λέξη «πλησίον» σημαίνει τον κοντινό, τον συνάνθρωπο (που τον αγαπώ, τον εμπιστεύομαι, ενδιαφέρομαι γι' αυτόν και τον συμπαράστέκομαι). Για τους Ισραηλίτες, τότε, στους πλησίον ανήκαν: γονείς, αδέρφια, συγγενείς, φίλοι, γνωστοί, μέλη της φυλής, ομοεθνείς, ομόπιστοι, γείτονες, συμπατριώτες. Στους μη πλησίον ανήκαν: αλλοδαποί, εχθροί (ιδιαίτερα οι Ρωμαίοι), αλλόπιστοι (ιδιαίτερα οι ειδωλολάτρες), σχισματικοί (ιδιαίτερα οι Σαμαρείτες), αρνητές της πίστης (αποστάτες)».

*Σχισματικός: αυτός που έχει αποσχιστεί από μία θρησκευτική κοινότητα για να δημιουργήσει μια άλλη ξεχωριστή

Τσανανάς, Γ. – Μπάρλος, Α., Θρησκευτικά Β' Γυμνασίου - Καινή Διαθήκη Ο Ιησούς Χριστός και το έργο του, ΟΕΔΒ, ανακτήθηκε από <http://ebooks.edu.gr/modules/ebook/show.php/DSGYM-B118/373/2512,9689/>.

3: Αναλύοντας

Μια έκπληξη: Η συνάντηση του Χριστού με τη Σαμαρείτιδα

Στην συνάντηση του Χριστού με τη Σαμαρείτιδα πρώτη έκπληξη είναι ο ίδιος ο διάλογος που συνάπτεται μεταξύ τους. Ο Χριστός απευθύνεται στην Σαμαρείτιδα και ζητάει νερό για να πει. Αυτή εκπλήσσεται και ρωτάει: Πώς μπορείς να ζητάς να σου δώσω νερό να πεις;» – οι Ιουδαίοι αποφεύγουν κάθε επικοινωνία με τους Σαμαρείτες.

Η έκπληξη είναι διπλή ή μάλλον πολλαπλή: Πώς ένας Ιουδαίος, ο Ιησούς, απευθύνεται σε άνθρωπο από την Σαμάρεια; Αλλά και ακόμα περισσότερο, πώς συνομιλεί με μια γυναίκα, και μάλιστα διαβεβλημένη, όπως καλώς ο ίδιος γνωρίζει; Και τέλος, πώς στην γυναίκα αυτή αποκαλύπτει την βαθύτερη αλήθεια του μεσσιανικού του κηρύγματος;

Η αποκάλυψη πού δέχθηκε η Σαμαρείτιδα συνέπεσε με μια έκπληξη πού δοκίμασαν οι μαθητές του Χριστού, πού έφτασαν τότε εκεί. Απόρησαν, πώς ο Διδάσκαλός τους μιλούσε με τη γυναίκα εκείνη. Και η έκπληξή τους αυτή ήταν ένα χρήσιμο «σημείο». Ήταν μια προετοιμασία, πού θα τους βοηθούσε να καταλάβουν ότι το Ευαγγέλιο πού θα κηρύξουν υπερβαίνει και τα πιο αυστηρά φυλετικά, κοινωνικά και θρησκευτικά όρια.

Μαντζαρίδης Γ., (2014) ανάκτηση από <https://www.pemptousia.gr/2014/05/i-sinantisi-tou-christou-me-ti-samariti/>

* * *

Ελευθερία και Αγάπη

«Η ελευθερία της αγάπης δεν δεσμεύεται από τις πεποιθήσεις του άλλου... Η χριστιανική αγάπη έχει εξ ορισμού πανανθρώπινες, παγκόσμιες διαστάσεις. Κανένας φραγμός δεν μπορεί να την αναστείλει, ούτε εθνικός ούτε θρησκευτικός. Όταν αποδεχόμαστε τον άλλο άνθρωπο και την άλλη κοινότητα με βαθύ σεβασμό της ελευθερίας τους, χωρίς την απαίτηση να δεχθούν αναγκαστικά τις δικές μας απόψεις, έχουμε άνεση αναστροφής με τους οπαδούς διαφορετικών θρησκευτικών αντιλήψεων, βαθύ σεβασμό στα ανθρώπινα δικαιώματα, προθυμία ουσιαστικής συνεργασίας για την παγκόσμια αποδοχή και την υπεράσπισή τους».

Γιαννουλάτος Αναστάσιος, Αρχ. Τιράνων, *Συνύπαρξη: Ειρήνη, Φύση, Φτώχεια, Τρομοκρατία, Αξίες. Θρησκευτολογική θεώρηση*, εκδ. Αρμός, Αθήνα 2015, σελ. 73-74.

* * *

Διάλογος

«Διάλογος που σέβεται τις θρησκευτικές αρχές και απόψεις των άλλων δεν σημαίνει συγκρητισμό* και αποχρωματισμό της πίστεώς μας. Αντίθετα, απαιτεί ουσιαστική γνώση της πίστεώς μας μαζί με συνεχή βίωσή της... Παράλληλα με τον θεωρητικό διάλογο, στις πολυθρησκευτικές κοινωνίες προσφέρονται σημαντικές ευκαιρίες για έναν “διάλογο ζωής”. Ο τελευταίος δεν απαιτεί αποδοχή ή συμφωνία σε θέματα θρησκευτικών πεποιθήσεων, αλλά επικεντρώνεται στην κοινή αντιμετώπιση των καθημερινών προβλημάτων... Εγκατάλειψη του διαθρησκειακού διαλόγου οδηγεί στην ανάπτυξη νέων εκφράσεων θρησκευτικού φανατισμού, που τελικά καταλήγουν σε έναν άλλο φοβερό, “διάλογο”, ανάμεσα στις αιφνιδιαστικές ενέργειες των τρομοκρατών και τους πυραύλους των ισχυρών».

*Συγκρητισμός: συγχώνευση πολλών και συχνά αντικρουόμενων πολιτισμικών και θρησκευτικών στοιχείων σε ένα ενιαίο φιλοσοφικό σύστημα.

Γιαννουλάτος Αναστάσιος, Αρχ. Τιράνων, *Συνύπαρξη: Ειρήνη, Φύση, Φτώχεια, Τρομοκρατία, Αξίες. Θρησκευολογική θεώρηση*, εκδ. Αρμός, Αθήνα 2015, σελ. 149-150.

* * *

Συνύπαρξη θρησκειών

«Αναμφισβήτητα, αυτό το οποίο έχουμε επειγόντως ανάγκη είναι μοντέλα ειρηνικής συνύπαρξης, διαλόγου, ανοχής και καταλλαγής* μεταξύ θρησκευτικών κοινοτήτων. Τρόποι επικοινωνίας, αλληλογνωριμίας και αποδοχής. Μέθοδοι υπέρβασης του φανατισμού, της μισαλλοδοξίας και της εμπλοκής σε φαύλους κύκλους βίας και αντιποίνων. Αποδεικνύεται πως μόνον μέσα από αυτόν τον δρόμο θα μπορέσουμε να ξαναμιλήσουμε για ένα πολιτισμό με ποιότητα και σεβασμό στη διαφορετικότητα. Ο ευρύτερος γεωγραφικός χώρος, στον οποίον ανήκουμε, αποτελεί αληθινό σχολείο τέτοιων υπερβάσεων. Η περιοχή των Βαλκανίων, μέσα από πολύ αίμα, συγκρούσεις και πόνο, κέρδισε διδάγματα ειρηνικής συνύπαρξης και καταλλαγής μεταξύ θρησκευτικών κοινοτήτων, που η Δύση θα μπορούσε να αξιοποιήσει. Αξιοποιώντας τη σοφία αυτού του χώρου, η Ευρώπη θα μπορούσε να εμπλουτίσει το οπλοστάσιό της απέναντι στον φανατισμό και τον φονταμενταλισμό, όχι με τη λογική των νέων σταυροφοριών, του πολέμου και του ολέθρου, αλλά της ειρήνης, της συνεννόησης και της ανθρωπιάς».

*Καταλλαγή: ειρήνευση, συνδιαλλαγή

Ιγνάτιος, Μητρ. Δημητριάδος, *Η εξάπλωση του φαινομένου του θρησκευτικού φανατισμού και η μαρτυρία και το μαρτύριο των χριστιανών στο σύγχρονο κόσμο*, Εισήγηση στο Διεθνές Διεπιστημονικό Συνέδριο με θέμα: «Θρησκεία και Βία», Α.Π.Θ., εκδ. Ακαδημαϊκές Αναζητήσεις, Θεσσαλονίκη 2015.

* * *

Χριστιανισμός και Φανατισμός

«Ο Χριστιανισμός ως θρησκεία της αγάπης και της ελευθερίας δεν μπορεί παρά να αρνείται το φανατισμό. Αυτό φαίνεται στη ζωή και το έργο του Ιησού Χριστού, που χαρακτηρίστηκε από την αγάπη και το σεβασμό στον άνθρωπο. Το ίδιο και στη συμπεριφορά των Αποστόλων, ενώ στα κείμενα της Καινής Διαθήκης δεν αναφέρεται πουθενά εντολή για χρήση βίας στη διάδοση του Χριστιανισμού. Στην

πορεία, βέβαια, της ιστορίας πρέπει να διακρίνουμε ανάμεσα στην ουσία του Χριστιανισμού και στα λάθη μερικών χριστιανών, που δεν αντιλήφθηκαν σωστά το χριστιανικό μήνυμα της ελευθερίας ή για αλλότριους προς την πίστη σκοπούς χρησιμοποίησαν βία στην αντιπαράθεσή τους να επιβάλουν την άποψή τους... Η θέση του χριστιανού απέναντι στους αλλόθρησκους και αλλόδοξους πρέπει να χαρακτηρίζεται από σεβασμό και ανοχή των ιδεών τους, χωρίς να προδίδει τις δικές του αρχές και πεποιθήσεις. Η χριστιανική πίστη δεν έχει τίποτε να φοβηθεί από την πιθανή αντιπαράθεση με την πίστη και τις ιδέες των άλλων».

Δρίτσας, Δ., Μόσχος, Δ., Παπαλεξανδρόπουλος, Στ., *Χριστιανισμός και Θρησκεύματα Β' Γενικού Λυκείου*, Ινστιτούτο Τεχνολογίας Υπολογιστών και Εκδόσεων «Διόφαντος», 2011, σελ. 175-177.

4: Εφαρμόζοντας

Ο Βασίλης, ο οποίος μεγάλωσε σε ένα θρησκευτικό περιβάλλον, σήμερα πηγαίνει στη Β' γυμνασίου. Έμαθε από μικρός τη χριστιανική διδασκαλία και τον τρόπο ζωής των χριστιανών και του αρέσει να συμμετέχει στις εκδηλώσεις της Εκκλησίας.

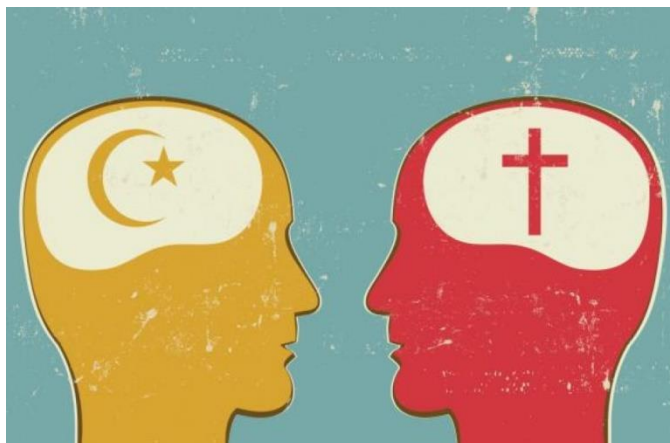
Στο σχολείο που πηγαίνει έχουν έρθει πολλά παιδιά μεταναστών, τα οποία κουβαλούν εκτός από την πολιτισμική τους κουλτούρα, τη διαφορετική και έντονη θρησκευτικότητα τους. Αυτό γίνεται φανερό κυρίως στο μάθημα των θρησκευτικών, όπου συχνά φέρνουν στη συζήτηση θέματα που ανατρέπουν τη φυσική ροή του μαθήματος. Επιπλέον ο καθηγητής προσθέτει στο μάθημα στοιχεία και άλλων θρησκειών, πέρα από τη διδασκαλία του χριστιανισμού, κάτι που δημιουργεί προβληματισμούς.

Πρόσφατα το 15μελές συμβούλιο, κατόπιν προτάσεως του συλλόγου γονέων και κηδεμόνων, ζήτησε από τους μαθητές του σχολείου να ψηφίσουν και να επιλέξουν, ανάμεσα σε δύο επιλογές. Ή να αποτελέσουν οι θρησκευτικά διαφορετικοί μαθητές ένα ξεχωριστό τμήμα που θα διδάσκεται τη δική τους θρησκευτική παράδοση ή να παραμένουν στην τάξη όπως όλοι οι υπόλοιποι, συμμετέχοντας κανονικά στο μάθημα των θρησκευτικών.

Ο Βασίλης βρίσκεται σε δίλημμα. Δεν ξέρει τι να αποφασίσει. Από τη μια φοβάται ότι μπορεί να αλλοιωθεί ο χαρακτήρας ενός χριστιανικού μαθήματος και να επηρεαστούν οι μαθητές, αλλά από την άλλη πλευρά έρχεται σε προσωπική αντίθεση με τα όσα έχει μάθει.

* * *

- Η Χριστιανική αγάπη απευθύνεται στους πολύ κοντινούς εθνικά και θρησκευτικά συνανθρώπους.
- Ένας άνθρωπος έχει αξία, ανεξάρτητα από τις θρησκευτικές του πεποιθήσεις.
- Θα πρέπει να υπάρχει σεβασμός στις διαφορετικές θρησκευτικές πεποιθήσεις κάποιου ανθρώπου, αρκεί και εκείνος να σέβεται τις δικές μου.
- Πριν υπάρξει προσφορά βοήθειας σε κάποιον, χρειάζεται να είναι γνωστές οι θρησκευτικές του πεποιθήσεις.
- Ένας διάλογος μεταξύ προσώπων με διαφορετική θρησκεία, μπορεί να προκαλέσει πολλά προβλήματα.
- Ο διάλογος με κάποιον που είναι θρησκευτικά διαφορετικός δεν προσφέρει ουσιαστικά τίποτε.
- Ένα δώρο μάθημα θρησκευτικών δεν μπορεί να αλλάξει τον τρόπο, με τον οποίο κάποιος βλέπει τα πράγματα πάνω σε ένα θέμα.
- Αν κάποιος δεν σέβεται τον θρησκευτικά διαφορετικά δεν μπορεί να λέγεται Χριστιανός.
- Δεν υπήρχε στο σημερινό μάθημα κάτι που αποτέλεσε νέα γνώση ή έκπληξη για μένα, σε σχέση με αυτά που ήδη ήξερα.

Το παραπάνω σκίτσο θα αποτελεί την φωτογραφία προφίλ στο facebook, ενός Συνεδρίου που διοργανώνουν από κοινού τα σχολεία της περιοχής σου, με θέμα: «*Το ζήτημα της θρησκείας στη σύγχρονη Ευρώπη*». Με βάση και το σημερινό μάθημα, να διαμορφώσετε τη λεζάντα που θα θέλατε να αναρτηθεί στην ειδική σελίδα του Συνεδρίου στο facebook και θα συνοδεύει το παραπάνω σκίτσο. Η λεζάντα μπορεί να έχει τη μορφή τίτλου, σύντομου διαλόγου, αποτύπωσης σκέψεων των δύο προσώπων, ερωτήματος κ.ά.

Στη συνέχεια, να εξηγήσετε σε μια σύντομη παράγραφο, γιατί επιλέξατε τα συγκεκριμένα λόγια στην παραπάνω λεζάντα.

1) ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

Τι μαθαίνουν οι μαθητές και πώς αξιολογείται

- 1: Ότι ο σεβασμός του ανθρωπίνου προσώπου –ανεξάρτητα από τη θρησκευτική του δέσμευση– συνιστά βασική θέση του χριστιανισμού και ταυτόχρονα πανανθρώπινη αξία (γνώσεις).
- 2: Να διατυπώνουν προσωπική άποψη και να επιχειρηματολογούν υπέρ του σεβασμού και του διαλόγου με τη θρησκευτική ετερότητα (δεξιότητες – στάσεις).

Οι παραπάνω μαθησιακές διαδικασίες αξιολογούνται μέσα από τις δραστηριότητες: Συμφωνώ- Διαφωνώ και Δίνω τίτλο.

2) ΥΠΕΥΘΥΝΗ ΔΗΛΩΣΗ

Με ατομική μου ευθύνη και σύμφωνα με το άρθρο 8 ν. 1599/1986, δηλώνω ότι:

1. Το Σχέδιο Διδακτικής Πρακτικής που υποβάλλω είναι δικό μου πρωτότυπο δημιούργημα και δεν προσκρούει σε κανένα δικαίωμα πνευματικής ή βιομηχανικής ιδιοκτησίας τρίτων.
2. Έχω τη δυνατότητα να το εφαρμόσω προσωπικά σε τάξη με μαθητές ή επιμορφούμενους.
3. Δίνω το δικαίωμα και την άδεια στο Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής, το οποίο θα ενεργεί κατά την απόλυτη και ελεύθερη κρίση του, να αξιοποιεί, να διαθέτει, να αναπαράγει ή να διανέμει το υποβληθέν Σχέδιο Διδακτικής Πρακτικής, ολόκληρο ή τμήμα του ή συντετμημένο ή ενσωματωμένο σε άλλο υλικό, για εκπαιδευτικούς και διδακτικούς σκοπούς, με κάθε πρόσφορο μέσο, ιδίως έντυπο ή ηλεκτρονικό.
4. Δηλώνω ότι η πιθανή αξιοποίηση του υλικού αυτού για ερευνητικούς σκοπούς επιθυμώ να γίνει (επιλέξτε αυτό που επιθυμείτε):

Επώνυμα ☒ Ανώνυμα ☐ Αν δεν καταγράψετε την επιθυμία σας αυτό σημαίνει ότι αποδέχεστε η πιθανή αξιοποίηση να γίνει ανώνυμα.